

ВІДГУК

**рецензента доктора юридичних наук, професора Ключової Євгенії Миколаївни
на дисертацію Кочерева Олексія Сергійовича на тему**

«ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ РІЧКОВОГО СУДНОПЛАВСТВА В УКРАЇНІ»

на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 – Право

В дисертації обґрунтовано актуальність обраної теми дисертації, визначено її зв'язок з науковими планами та програмами, розкрито мету, задачі, об'єкт і предмет дослідження, наведено методи дослідження, висвітлено наукову новизну, а також підкреслено науково-теоретичне значення і практичну важливість висновків, одержаних у результаті проведеного дослідження, узагальнено інформацію про апробацію результатів роботи і публікації автора.

Високий ступінь обґрунтованості і достовірності результатів дослідження забезпечено використанням статистичних даних, аналізом чинної та проектної нормативної бази низки загальнонаукових та спеціальних методів пізнання. Саме їх застосування визначає логічну побудову дисертації та дозволяє послідовно й науково обґрунтовано реалізувати мету і задачі, поставлені на початку дослідження. Крім того, перевагою роботи є використання широкого спектру нормативної бази, загальнотеоретичних наукових праць вітчизняних і зарубіжних учених, розробок фахівців у галузі теорії права, конституційного, адміністративного права.

Науково-обґрунтованою є аргументація автора, що адміністративно-правове регулювання в галузі річкового судноплавства можна визначити, як механізм адміністративно-правового регулювання суспільних відносин у галузі річкового судноплавства та річкового транспорту, та діяльності, пов'язаної з річковими перевезеннями, що включає в себе методи та форми регулювання діяльності суб'єктів діяльності, яка пов'язана з річковими перевезеннями.

Як зазначає О. С. Кочерев, адміністративне регулювання розвитку річкового судноплавства передбачає міждисциплінарний та міжгалузевий підхід, до проблем, які виникають в цій галузі.

Зазначено, що крім адміністративної відповідальності, передбаченої КУпАП з накладенням відповідних адміністративних стягнень, законодавством передбачено застосування фінансових санкцій за правопорушення в галузі цивільної авіації в порядку, передбаченому Повітряним кодексом України.

Зазначено, що єдиною підставою адміністративної відповідальності є вчинення правопорушення.

До основних завдань правового регулювання у сфері річкового транспорту віднесено: 1) перехід до активної політики регулювання у сфері річкового транспорту; 2) визначення основних напрямів державної політики у сфері річкового транспорту, серед яких особливе місце повинно займати питання правового регулювання забезпечення безпеки, їх практична реалізація; 3) забезпечення здійснення перетворень у сфері використання внутрішніх водних шляхів, за допомогою налагодження тісного взаємозв'язку політики боротьби з правопорушеннями та злочинами різного походження; 4) створення взаємної зацікавленості держави і приватних компаній щодо забезпечення безпеки перевезень на внутрішніх водних шляхах; 5) підвищення рівня правових гарантій у сфері річкового транспорту.

Автором чітко визначено, що в сфері регулювання річкового транспорту можливо виділити такі функції адміністративної діяльності: а) правоохоронна функція – це забезпечення публічної безпеки у сфері річкового транспорту, тобто забезпечення режиму законності та правопорядку на всіх стадіях виконання завдань з перевезень (ця функція покладається на правоохоронні органи, адміністрацію портів та позавідомчу охорону, на судні ця функція виконується екіпажем судна); б) правозахисна функція (захист прав і свобод, законних інтересів всіх учасників відносин у сфері внутрішніх водних шляхів); в) функція контролю (покладається на адміністрацію портів); г) сервісна функція – це всі дії спрямовані на обслуговування пасажирів та перевезення вантажу.

Дисертант запропонував визначити три групи функцій у сфері річкового транспорту: перша група – загальні функції (тобто притаманні всім сферам життя суспільства), друга група – спеціальні функції – які притаманні сфері річкового транспорту, та допоміжні функції – які виконують специфічну роль при реалізації перших двох груп функцій. З цим можливо погодитись.

На схвалення заслуговує джерелознавча база дисертаційної роботи. Спираючись на напрацювання юридичної науки (В.Б. Авер'янова, О.Ф. Андрійко, М.І. Ануфрієва, Т.Б. Аріфходжаєвої, С.С. Вітвіцького, Л.К. Воронової, В.М. Гаращука, О.В. Головіна, В.М. Горшенєва, А.П. Гуляєва, С.А. Єрохіна, І.К. Залюбовської, В.О. Заросила, М.В. Карасьової, Н.В. Карнарука, Т.С. Кичилюка, С.В. Ківалова, В. Ю. Кобринського, Є.А. Кочеріна, Д.В. Лученка, С.І. Лучковської, Н.А. Маринівої, О.В. Мелкадзе, В.В. Новикова, Г.М. Остапович,); Д. О. Беззубов зумів виділити головні напрями їх досліджень і зосередити увагу на формуванні необхідних професійних якостей.

Не викликає сумніву практична значущість роботи – отримані теоретичні висновки й результати дослідження можуть бути використані в процесі укладання навчальних програм із професійно орієнтованих дисциплін («Транспортне право», «Адміністративне право» та «Міжнародне право»), розроблення практичних занять, написання підручників та методичних посібників із проблем правового регулювання цивільної авіації. У цілому позитивно оцінюючи дисертацію О.С. Кочерева, не можна обійти стороною низку дискусійних положень.

Перше: потрібно проаналізувати та систематизувати основні проблеми річкового судноплавства з позицій сучасного стану транспорту взагалі, оскільки недостатня чітка позиція виходячи зі змісту дисертації.

Друге: на мою думку не враховані економічно-правові та фінансово-правові аспекти діяльності підприємств річкового судноплавства в повному обсязі.

Третє: хотілось би почути думку автора стосовно організаційно-правових засад пасажирських та круїзних річкових перевезень та їх місця і ролі в загальному річковому судноплавстві.

Але дані зауваження мають за мету активізувати дискусію предмету дослідження та мають направляючий характер.

За актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Кочерева Олексія Сергійовича на тему «ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ РІЧКОВОГО СУДНОПЛАВСТВА В УКРАЇНІ» відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)

затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, Порядку присудження ступеня доктора філософії, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167, Вимогам до оформлення дисертації, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2017 № 40, що висуваються до дисертації на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

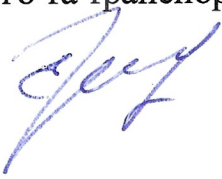
Рецензент:

Доктор юридичних наук, професор,

Завідувач кафедри господарського та транспортного

Права ЮФ ДУІТ

Є.М. Ключова

*Дізнаюся з.ю.н., професора Ключової Є.М.
завірено*

Декан ЮФ

Г. Довбня